01/12/2019

Χειροθεσία Οικονόμου από τον Μητροπολίτη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Νικοδήμου Βεροίας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Οικονόμο τον εφημέριο της ενορίας π. Κωνσταντίνο Νικολαΐδη.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τά ἀμφότερα ἕν καί τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας».

Εἰκοσιπέντε ἡμέρες πρίν νά ἀντι-χή-σει γιά μία ἀκόμη φορά ὁ ἀγγε-λι--κός ὕμνος «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη», ὁ πρω-τοκορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προετοιμάζει γιά τό μέγα αὐτό θαῦμα τῆς θείας οἰκονομίας, γιά τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, πού θά ἑορτά-σουμε, διακηρύσσοντας σήμερα πα-νηγυρικά πρός τούς χριστια-νούς τῆς Ἐφέσου ἀλλά καί πρός ὅλους μας: «Χριστός ἐστίν ἡ εἰρή-νη ἡμῶν».

Ἄς μήν σπεύσει, μᾶς λέγει, κα-νείς νά πιστεύσει ὅτι «ἡ ἐπί γῆς εἰ-ρήνη», τήν ὁποία θά κηρύξουν οἱ ἄγγελοι, εἶναι ἐπίτευγμα τῶν ἰσχυ-ρῶν τῆς γῆς. Ἄς μήν νομίσει κανείς ὅτι εἶναι κατόρθωμα αὐ-τῶν πού θεωροῦν τούς ἑαυτούς τους φιλοσόφους καί μεταρρυθμι-στές, διανοούμενους καί ἰδεολό-γους. Ἄς μήν θεωρήσει κανείς ὅτι ἡ εἰρήνη προέρχεται ἀπό αὐτούς πού συγκεντρώνουν γύρω τους τά πλήθη τοῦ κόσμου καί τούς ὀποί-ους συχνά ἀκολουθοῦν ἀφελεῖς καί καλόπιστοι πού νομίζουν ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, τοῦ ἐξωτε-ρι-κοῦ ἀλλά καί τοῦ ἐσωτερικοῦ μας κόσμου, μπορεῖ νά ἀποκατασταθεῖ ἀπό τόν κάθε σοφό καί ἰσχυρό γῆς· ὅτι μπορεῖ νά ἀποκτηθεῖ μέ θεω-ρίες καί συστήματα ἀνθρώπινα, πού ὅσο καί ἄν δέν τό ὁμολογοῦν δέν μποροῦν νά χαρίσουν οὔτε στόν ἑαυτό τους τήν εἰρήνη.

«Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν». Ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας. Ἡ εἰρήνη ἡ προσωπική καί ἡ συλλο-γική. Ἡ εἰρήνη τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου. Ἡ εἰρήνη γύρω μας καί μέσα μας. Αὐτός, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἦρθε στή γῆ καί ἔγινε ἄνθρωπος, αὐτός εἶναι ὁ ἄρχων τῆς εἰρήνης, αὐτός εἶναι πού μπορεῖ νά χαρίσει τήν εἰρήνη ὄχι μόνο γιά κάποιες ἡμέρες ἀλλά γιά πάντα, αὐτός πού μπορεῖ νά χαρίσει στόν κάθε ἕνα πού θά θε-λήσει νά τόν δεχθεῖ στήν ψυχή του καί νά τόν ἀκολουθήσει στή ζωή του τή μόνιμη καί σταθερή εἰ-ρήνη, τήν «πάντα νοῦν ὑπερέ-χου-σαν» εἰρήνη τοῦ Θεοῦ.

Καί γιά ποιό λόγο εἶναι ὁ Χριστός ἡ εἰρήνη μας; Διότι, συνεχίζει ὁ μέ-γας ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι αὐ-τός πού δέν ἦρθε στή γῆ ὡς ἁπλός ἐπισκέπτης οὔτε ὡς κριτής, ἀλλά ἦρθε γιά νά συμφιλιώσει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Θεό. Ἦλθε γιά νά ἑνώσει τό χάσμα πού προκάλεσε ὁ ἄνθρωπος μέ τήν ἀνυπακοή του στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν πτώση του. Ἦλθε γιά νά δείξει μέ τή ζωή καί τόν λόγο του τόν δρό-μο τῆς ἐπιστροφῆς πρός τόν Θεό. Ἦλθε γιά νά ἀπαλείψει μέ τό αἷμα τῆς σταυρικῆς του θυσίας τήν ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου πού τόν καθιστοῦσε ἐχθρό τοῦ Θεοῦ.

Κανείς ἄλλος δέν μποροῦσε νά τά προσφέρει ὅλα αὐτά στόν ἄνθρω-πο παρά μόνο ὁ Χριστός, ὁ μονο-γενής Υἱός τοῦ Θεοῦ, καί γι᾽ αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος τόν ταυτίζει μέ τήν εἰρήνη καί τόν θεωρεῖ «εἰρή-νη» τοῦ ἀνθρώπου.

«Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τά ἀμφότερα ἕν καί τό με-σό-τοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας», ἐπα-ναλαμβάνει καί σέ μᾶς σήμερα ὁ ἀπόστολος. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ εἰρήνη μας, διότι χωρίς τόν Χρι-στό δέν μποροῦμε νά ἔχουμε εἰρή-νη οὔτε στήν ψυχή μας οὔτε στόν κόσμο μας. Χωρίς τόν Χριστό μέσα στήν ψυχή μας δέν μπορεῖ νά ἐπι-κρατήσει εἰρήνη στόν κόσμο, γιατί ἐάν δέν ἔχουμε τόν ἄρχοντα τῆς εἰρήνης στήν ψυχή μας, τότε ἔχου-με τόν ἄρχοντα τοῦ μίσους καί τῆς κακίας, τόν διάβολο, πού εἶναι ἐχθρός τῆς εἰρήνης καί πατέρας τοῦ πολέμου, πού ἐπιδιώκει τή σύγχυση καί τήν ταραχή, πού ἐπι-διώ-κει τή διάσπαση τῶν ἀνθρώ-πων μεταξύ τους ἀλλά καί μέ τόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό καί ἐπικρατεῖ ἀκόμη στόν κόσμο μας ὁ πόλεμος, γι᾽ αὐ-τό καί ὑπάρχουν συγκρούσεις καί συμπλοκές καί συρράξεις, γιατί δέν ἀφήσαμε τόν Χριστό νά κυ-ρι-αρ-χήσει στή ζωή μας καί στόν κό-σμο. Ὁ Χριστός ἔφερε μέ τήν ἐναν-θρώπησή του καί μέ τή θυσία του τήν εἰρήνη, δέν ἐξεβίασε καί δέν ἐκβιάζει ὅμως κανέναν νά τή δεχθεῖ. Μᾶς ἔδειξε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο μποροῦμε νά οἰκειο-ποι-η-θοῦμε τήν εἰρήνη πού μᾶς χάρι-σε, νά τήν κάνουμε κτῆμα μας, νά τήν κάνουμε μόνιμο σύ-ντρο-φο τῆς ψυχῆς μας καί τῆς ζωῆς μας, ἀνε-ξάρτητα ἀπό τίς συν-θῆκες μέσα στίς ὁποῖες ζοῦμε, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς δυσκολίες ἤ τούς πειρασμούς πού ἀντιμετω-πί-ζουμε στή ζωή μας, ἀλλά ἔγκειται στή δική μας διάθεση καί θέληση νά τήν ἐπιλέ-ξουμε καί νά τήν ἀποδεχθοῦμε. Διότι ἡ εἰρήνη εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀνθρώπους πού εἶναι συμφιλιωμένοι μαζί του. Εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀν-θρώπους πού ἀγωνίζονται νά ζοῦν σύμφωνα μέ τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, νά προσπαθοῦν νά ἔχουν τήν καρδιά τους καθαρή, ὥστε νά ἀναπαύεται σ᾽ αὐτήν ὁ Θεός. Καί τό βλέπουμε αὐτό στή ζωή τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι καί στούς πειρασμούς καί στίς δυσκολίες καί στό μαρτύριο ἀκόμη ἦταν γαλήνιοι καί εἰρηνικοί. Ὄχι γιατί δέν πονοῦσαν, ὄχι γιατί δέν ὑπέ-φεραν, ὄχι γιατί δέν αἰσθανόταν τί συνέβαινε γύρω τους, ἀλλά γιατί εἶχαν τόν Χριστό στήν ψυχή τους· γιατί ἦταν συμφιλιωμένοι μέ τόν Θεό μέ τόν πνευματικό τους ἀγώ-να καί τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας καί εἶχαν μέσα τους τήν ἀναφαίρετη εἰρήνη του.

Αὐτή τήν εἰρήνη ἄς παρακα-λοῦ-με τόν Θεό νά χαρίζει καί σέ μᾶς καί ἄς προσπαθήσουμε νά τήν οἰκειοποιηθοῦμε μέ τή χάρη του καί μέ τόν ἀγώνα μας γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἰδιαιτέρως αὐτές τίς ἡμέρες πού προετοιμαζό-μεθα γιά νά ὑποδεχθοῦμε τόν Χρι-στό ὁ ὁποῖ-ος ἦλθε γιά νά φέρει στόν κόσμο τήν εἰρήνη, ἀλλά καί σέ ὅλη μας τή ζωή.